

«(هذا سيف فاصل في رد القاصر الجاهل)»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اینکه سؤال نمودید که بعضی از مردمان میگویند که حضرت عیسی مبعوث بود
به مغرب و هشرق و بر تمام روی زمین آیا این ادعا صحیح است و یا باطل
پس احقر در جواب میگوید که این ادعا اولاً بما مسلمین فائنه ندارد و
بر هزاری خوب است که این ادعا را نمودند و عیسی را بتمام
روی زمین هدایت کننده قرار دادند و این ادعا از برای مسلمانان

تصدیق مسیحیان است و تقویت ادعای آنها است و ضرر بمسلمین واقرار است
 براینکه اباء و اجداد حضرت رسول ﷺ نصاری بودند و یا کافر العیاذ بالله
 تعالیٰ و بطلان این از واضحات است و ثانیاً این ادعا را خود عیسی نکرده
 و در انجیلها نقل شده و بلکه عکس این را گفته چنانکه در انجیل متی
 میفرماید فرستاده نشدم مگر بجهت گوسفندان کم شده خاندان اسرائیل
 پس کسی دیگر چرا از زبان او دروغ میگوید و خودش را رسوانید
 و ثالثاً این ادعا را در قرآن تکذیب نموده و در سوره آل عمران فرموده
 و يعْلَمُهُ الْكِتَابُ وَالْحِكْمَةُ وَالتُّورِيَّةُ وَالْأَنْجِيلُ وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ
 و در سوره صف فرموده و اذقال عیسی بن مریم یا بنی اسرائیل انى
 رسول الله اليکم مصدقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيِّ مِنَ التُّورِيَّةِ وَدَرِ اِينَ دَوْ آیَه
 نبوت عیسی را منحصر فرموده بر بنی اسرائیل فقط و اگر آنحضرت بر تمام
 روی زمین پیغمبر میبود البته در بیان تعداد فضایل او میفرمود و رسول
 الی کافة الناس ویا الی الكل ویا الی الجمیع ویا الی العالمین
 و یا اینکه خود عیسی در آیه دویم این الفاظ را میگفت چنانکه در حق
 پیغمبر ما وارد شده و در سوره اعراف فرموده قل یا ایها الناس انى
 رسول الله اليکم جمیعاً و در سوره انبیاء وما ارسلناك الارحمه للعالمين
 و در سوره فرقان نزل الفرقان علی عبده لیکون للعالمین نذیراً و در
 سوره سباء و ما ارسلناك الاکافه للناس بشیراً و نذیراً و در سوره
 احزاب فرموده ولکن رسول الله و خاتم النبیین واگر آنحضرت مبعوث

بر تمام روی زمین نمیشد پس خاتم النبیین چطور میشود و آنحضرت در این پنج آیات شریفه خبر داده از مبعوث شدن خودش بر تمام روی زمین واگر عیسی نیز مبعوث بر همه میشد البته در انجیلها نقل شده بود و خودش نمیگفت که من بر بنی اسرائیل پیغمبرم چنانکه از انجیل و قرآن نقل شد و رابعاً این ادعا را در احادیث صحیحه تکذیب کرده و دروغ بودن این را واضح نموده چنانکه مرحوم صدقه در کتاب اکمال الدین از حضرت رسول ﷺ روایت کرده که خداوند تعالیٰ عیسی ﷺ و دیعه داد نور و علم و حکمت و علوم جمیع انبیاء سابق را و علاوه فرمود بر آنها انجیل را و بعشه الی بیت المقدس الی بنی اسرائیل یدیعوهم الی کتابه یعنی او را مبعوث کرد بر بیت المقدس بسوی بنی اسرائیل و آنها را دعوت میکرد بر عملکردن بکتاب خودش تا آخر حدیث و ایضاً در اکمال الدین از حضرت باقر ؑ روایت نموده که انه ارسل الی بنی اسرائیل خاصة و کانت نبوقه بیت المقدس یعنی عیسی مبعوث شد بر بنی اسرائیل فقط و نبوت او در شهر بیت المقدس بود لاغیر و ایضاً در تفسیر عیاشی از جابر از حضرت باقر ؑ روایت کرده که خداوند وحی فرمود بعمران پدر مریم که بر تو یک نفر پسر مبارک عطا خواهم نمود که کور را بیناکند و بر صرا شفا دهد و مرده را زنده کند با اذن من و رسول الی بنی اسرائیل و پیغمبر باشد بر اولاد یعقوب تا آخر حدیث و ایضاً در تفسیر قمی از این بصیر از حضرت صادق ؑ روایت کرده که خداوند تعالیٰ

و حی نمود بعمران که بتوعطا خواهم کرد یک پسری مبارک که شفاهد کور را و صاحب برص داو زنده کند مرده را با اذن من و قرار خواهم داد او را رسولالله بنی اسرائیل تا آخر حدیث و ایضاً از آیی جارود از حضرت باقر علیه السلام روایت کرده که خود عیسی همواره میگفت بر بنی اسرائیل افری رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم یعنی رسالت من از برای خود شماست پس بنا بر این پنج حدیث صحیح نبوت او منحصر گردید بخود بنی اسرائیل و این احادیث با آیات قرآن موافق است وبضرورت دین معلوم شده که احادیث مطابق قرآن صحیح و واجب العمل است بخلاف اخبار غیر موافق قرآن زیرا که طرح آنها و اعراض از آنها واجب است و اعتقاد با آنها حرام است پس هرگاه یک حدیث و یا زیادتر پیدا شود که عیسی بمشرق و مغارب پیغمبر بوده پس طرح آن حدیث و اعراض از آن واجب است بدون شبہ درین علماء شیعه و بودن عیسی از پیغمبران اولی العزم و از سادات انبیاء و دائر بودن و حاوی نبوت بر پنج نفر که یکی عیسی باشد چنان که در بعض احادیث وارد شده هنافات ندارد که عیسی پیغمبر خصوص بنی اسرائیل باشد لاغیر و اگر کسی با وجود این آیات واحدیث مذکوره بگوید که عیسی پیغمبر بود بتمام روی زمین پس حساب او با کرام الکاتبین است زیرا که آنکس انکار قرآن و اعراض از احادیث صحیحه موافق قرآن نموده است در مقابل اخبار ضعیفه و اقدام بر این شناعت و اعتقاد بر این قباحت کار مسلمین نیست .

و خامساً اگر در بعض احادیث وارد شود که حضرت نوح و ابراهیم و موسی

و عیسی مبعوث شدند بینان هشتر و مغرب پس بعد از جواب سابق و ضد بودن این حدیث بقرآن و با احادیث مذکوره جواب آنست که این نحو حدیث مثل آن آیه است که در سوره اعراف میفرماید **و اورثنا القوم الذين كانوا يستضعفون هشارق الارض ومغاربها يعني ما ارث دادیم مشرقهای و مغربهای زمین را بر آن قومی که ضعیف شده بودند یعنی در دست فرعون و از واصحات است که مراد از مشارق و مغارب در این آیه زمین مخصوص و شام است که بنی اسرائیل بعد از هلاکت فرعونیان مالک شدند پس معنای این آیه هر چه و هر طور باشد معنای آن حدیث نیز چنان است بدون فرق در بین آیه و حدیث نه اینکه مراد از حدیث تمام روی زمین باشد چنانکه بعض مردمان خیال نموده و ترجمه آیه را ندانسته پس همین حدیث ضعیف نیز با آیات و احادیث سابقه منافات ندارد و جمع در بین همه آنها میشود و با قرآن ضد نمیشود و با وجود این جواب اگر کسی بگوید که عیسی و یا موسی مبعوث بود بر تمام روی زمین پس آن کس جاہل محض و یا از اهل عناد و منکر قرآن و احادیث و حساب او با کرام الكابین است و با وجود آیات و احادیث محکمات تمسک کردن است بر مشابهات از جهت بودن زیغ در قلب او و بسته شدن بصیرت او از آیات و از روایات واصحات.**

و سادساً بنا بر تصریح قرآن مجید از برای اهل مکه قبل از آنحضرت پیغمبر ﷺ نیامده چنانکه در سوره قصص و الٰم سجده میفرماید لتندر قوماً

ما اتیهم من نذیر من قبلك یعنی ای پیغمبر ما بتوقر آن فرستادیم تا اینکه
بترسانی از عذاب ما قومی را که بر آنها پیغمبر نیامده قبل از تو و در سوره
سباء فرموده **و ما اتیناهم من کتب یدرسونها** و ما ارسلنا **الیهم قبلك**
من نذیر. یعنی ما بر اهل مکه کتاب نداده بودیم قبل از تو و ما برایشان پیغمبر
فرستاده بودیم قبل از فرستادن تو و این سه آیات صریح است که بر اهل
مکه قبل از آنحضرت پیغمبر و کتاب نیامده است.

و **سپسماً صاحب آدھای** مزبور جاهل است بسر تاریخ بنی اسرآئیل و اولاد
حضرت اسمعیل زیرا که شعبه نبوت بعد از حضرت ابراهیم دو قسمت شده
بود یکی در اولاد اسحق بود که پیغمبران بنی اسرآئیل بودند از حضرت
موسی تا بعیسی و دیگری در اولاد اسمعیل بود و پیغمبر هردو طائفه از
از خودشان بودند و این پیغمبر بر قوم خود و آن دیگر بقوم خودش
چنانکه مرحوم مجلسی اعلی الله مقامه در جلد دویم **حيات القلوب** ذکر کرده
که او صیای حضرت ابراهیم دوشعبه داشتند یکی فرزندان اسحق که پیغمبران
بنی اسرآئیل در آنها داخلند و یکی فرزندان اسمعیل که اجداد کرام
حضرت رسول الله در میان ایشان بودند و ایشان بر ملت حضرت ابراهیم
بودند و حفظ شریعت او مینمودند و پیغمبران بنی اسرآئیل بر ایشان
میتوث نبودند تمام شد کلام آن مرحوم.

و کسی که خودش قرآن و احادیث را نمیفهمد و احاطه بمعنای آیات
و احادیث صحیحه ندارد پس او باید بر آن مرحوم تقلید بکند و با فهم

ناقص خودش چیزی نگوید اگر تقوی و یا حیاء داشته باشد و از جهت این حفت جواب که هر یکی مثل تیر زهر آلد است بر جگر جاهل قاصر جهات خود را در این ادعای مزبور ضمیح نکند و با عجز و قصور در این مرحله داخل نشود و رسائی برای خودش فرامهم ننماید و جواب را مختصر کردم و در حضرت نوح و ابو اهیم و موسی چیزی بیان نکردم و ایشان نیز مثل عیسی است در اولوالعزم بودن و منحصر شدن رسالت ایشان بر قوم خودشان و تفصیل این مطلب در آیات قرآن و روایات اهل قرآن است و مجال ذکر آنها در این مختصر ممکن نیست و تمام شد
 «(در دهم ماه صیام در یکهزار و سیصد و چهل و شش هجری)»

«(عرب باغی)»

«(تمه)»